

Eck Attila - beszámoló

Az oslooi tanulmányi út sok hasznos élménnyel gazdagított engem. Beszámolóom első részében a legmeghatározóbb szakmai élményeimet szeretném megosztani.

A „Window to the World” konferencia első napján (október 15.) részt vettem a „Storytelling in the early childhood” elnevezésű előadáson. Itt részben betekintést nyertem a dán iskolarendszer felépítésébe, másrészt a „mesemondás” érdekes metodikájába: ennek lényege, hogy a meséket a szórakoztatáson túl tanításra és készségfejlesztésre. Ehhez nagyon szeretnek képes mesekönyveket és bábokat használni. A mese folyamán a gyerekeknek egyszerű, játékos feladatokat kell megoldaniuk a bábok, leporellók stb. segítségével – melyeket maga a mesélés során is használnak - és a pedagógus irányításával, segítségével. Ehhez példaként megtekintettünk néhány videót. A színházi nevelési program után szabadon én ezt „storytelling in the education”-nek neveztem el... Nagyon élveztem az előadást.

Délután a „Champion training” workshopon vettem részt. Itt a holland iskolarendszerbe nyerhettünk némi betekintést, majd megismerkedhettünk magával a tréninggel. Ez lényegében egy személyiség- és önbizalom fejlesztő foglalkozássorozat gyerekeknek, főként kisiskolásoknak. Ehhez részben a jól ismert, bizalomra épülő drámajátékokat használják, másrészt a speciálisan erre a célra szerkesztett meséket és az ezekre épülő szituációs játékokat. Ezen mesék közül eggyel ismerkedtünk meg részletesebben. A történet egy kisfiúról szól, aki találkozik néhány hangyával, s ezek a hangyák a segítségét kérik, hogy vigye őket haza. A fiú készségesen segít nekik, útjuk során találkoznak néhány érdekes figurával: Elsőnek a nagyszájú, agresszív, kötekedő madarakkal, akik fekete sapkát viselnek, s akik kicsúfolják és megdobálják őket. Ezután összetalálkoznak a piros sapkát viselő, mindig bohóckodó, vicceskedő majmokkal, akik szintén nem segítettek sokat nekik. Ezek után a sárga sapkát viselő, gyáva nyulakkal, végül a fehér sapkát hordó, dolgos, kedves, bátor, segítőkész tigrisekkel, akik végül segítettek nekik megtalálni a helyes utat. Mesélés közben a pedagógus a megszólaló szereplőknek megfelelő sapkát fel is veszi, majd a diákokat megkéri, hogy a különböző sapkákat használva – az azokkal együtt járó személyiségjegyeket szem előtt tartva – improvizáljanak páros jeleneteket. Mint később megtudtuk ezek a karakterek azokat a szélsőséges csoportokat szimbolizálják, amik egy osztályban megjelenhetnek. Ennek a mesés, játékos foglalkozássorozatnak a célja az, hogy a diákok személyiségét elmozdítsa a champion, vagyis a tigris személyiségének irányába.

Október 16-án, délután a csoport Novák Géza Máté drámapedagógiai workshopján vett részt. Novák tanár úr a mi segítségünkre támaszkodva prezentálta a magyarországi drámapedagógia mibenlétét. Szó volt a színházi nevelési programról és sok új drámajátékot tanultunk.

Október 21-én doboz órán vettünk részt, melyet Koama Sereba, elismert kongaművész adott a HIO diákjainak, így nekünk is, s ahol kongák mellett különböző más ritmushangszereken játszva leromboltgattuk a kommunikációs és önkorlátozó Hoover-gátjainkat. Ezen óra végére többen állítottuk, hogy az ilyen jellegű foglalkozások nagy hasznára lennének a hazai pedagógushallgatóknak is.

Ott tartózkodásunk ideje alatt volt szerencsénk megismerkedni a HIO intézményével, szervezeti felépítésével azon belül is a pedagógiai és drámapedagógiai „karokkal”. Két alkalommal vittek minket óvodába, ahol betekinthettünk a csoportfoglalkozásokba is és megismerkedhettünk adott intézmények, és általában a norvég óvodák szervezeti

felépítésével. Mindkét óvodában különös hangsúlyt fektettek a drámapedagógiai módszerek alkalmazására és az élménypedagógiára.

Oslo-i szakmai képzésünkben nagy segítség volt számunkra Kozák Katalin személye. Neki köszönhetően betekintést nyerhettünk a norvég drámapedagógia alapelveinek egy vékony szeletébe, melynek lényege a forma központi szerepe. Az ő workshopjain az elméleti és gyakorlati képzés egyaránt nagy szerepet kapott, melyeket később felhasználhattunk 29-ei prezentációink megalkotásakor. De persze ő nem csak szakmailag, de emberileg is nagy segítsége volt csoportunknak, Cathrine Døscherrrel karöltve igazi koordinátoraink és támaszaink voltak.

Az iskolán kívül töltött időt is igyekeztünk hasznosan eltölteni: megpróbáltuk minél jobban megismerni a norvég kultúrát, kulturális életet. Ezért sok múzeumot és kiállítást, híres épületet meglátogattunk – többek között a Nemzeti Galériát, a Fram Múzeumot, a Színház Múzeumot, az Andy Warhol kiállítást, az új Operaházat, ahol a Heritage című tánszínházi darabot is megnéztük.

Nagy hatással volt a csoportra a Vigeland Mauzóleum és a Vigeland Park. Hogy ezeket a nevezetességeket megtekinthették köszönettel tartozunk Fernando Simoni diáknak, aki tavasszal a többi norvég hallgatóval együtt szintén Magyarországra érkezik.

Osloban való tartózkodásunk ideje alatt többen megnéztük a Det Åpne Színházban Kate Pendry Pornography című előadását. Az előadás után négyünknek volt szerencséje hosszabban beszélgetni a rendezővel és a színészekkel. Ez az este önmagában felért egy szakmai továbbképzéssel.

Azért, mert az oslo-i ott tartózkodásunk ennyire gazdag volt élményekben és tapasztalatokban, sok köszönettel tartozunk a norvég cserediákoknak, valamint a magyar és norvég koordinátorainknak.

